

Mál nr. 52/2001**(M) og
Vátryggingafélagið (V) v.(A)****Ágreiningur um gildi húftryggingar (A) vegna slyss þ. 9.4.1999.****Gögn.**

1. Málskot móttakið þ.3.2.2001.
2. Niðurstaða Tjónanefndar vátryggingarfélaganna nr. 1139/1999
3. Gögn með málskoti nr. 1-8
4. Bréf V dags. 15.3.2001.

Málsatvik.

Hópur manna var við vinnu í sumarbústað í nágrenni Borgarness og fór þangað síð degis til að fá sér að borða og fóru síðan í Sundlaug Borgarness. Eigandi A fól einum starfsfélaganum B að aka A til Borgarness og að sundstað þegar B var búinn í sundi tók hann A og lauk akstri B utan vegar nokkru fyrir utan Borgarness með þeim afleiðingum að hann andaðist og A eyðilagðist. B var undir áhrifum áfengis og reyndist magn etanóls í þvagi vera 1.75 prómill og í blóði 1.36 prómill. Lögregla hafði reynt að stöðva B nokkru áður í Borgarnesi vegna aksturslags hans en hann ekki sinnt stöðvunarmerkjum. Eigandi A segir að B hafi ekið A til Borgarness og verið með lykla A á sér og segist eigandi A hafa beðið B um að skila lyklunum og skilja þá eftir í fatnaði hans þar sem að þeir voru í sundi en B hafi farið úr sundi á undan hinum. Vitni segir að eigandi A hafi sagt þegar þeir hafi heyrt að A var ekið á brott frá sundstaðnum “fór hann á bílnum”. Annað vitni segir eiganda A hafa sagt þegar hann kom út á bifreiðaplanið hjá sundstaðnum “ hvar er bíllinn minn” og hafi þeir þá sagt að B hafi farið á honum og eigandinn þá sagt að hann hefði ekki haft neitt leyfi til þess og verið hálf illur vegna þessa. Vitnið segir að B hafi verið verulega ölvaður og verið búinn að drekka nokkra bjóra um daginn og síðan hafi hann drukkið á veitingastaðnum. Þriðja vitnið segir að þegar hann kom á bifreiðastæðið hafi hann séð B undir stýri á A og hafi vélin verið í gangi og hafi B kallað til sín að hann ætli að fara aftur á veitingastaðinn. Þeim sem skýrslur gefa hjá lögreglu og geta um það borið segja að B hafi a.m.k. drukkið áfengi á veitingastaðnum sem farið var á í Borgarnesi áður en hópurinn fór í sund.

V hafnar bótaskyldu og bendir m.a. á að V telji að veðhafar séu ekki vátryggðir nema um það sé sérstaklega samið. Þá telur V að eiganda A hafi verið kunnugt um ölvun B og því hafi það verið stórkostlegt gáleysi að fela honum stjórn A í umrætt sinn. Þá segir V að eiganda A hafi verið í lófa lagið að taka lykla bifreiðarinnar af B og frásögn eigandans um að B hafi tekið A órfjálsri hendi í umrætt sinn sé ótrúverðug með vísan til þess sem fyrir liggir í málinu. Af hálfu M er vísað til þess að B hafi ekki haft leyfi til að aka bifreiðinni í umrætt sinn og er í því sambandi vísað til ummæla vitna en af þeim sé ljóst að eigandi A hafi ekki heimilað B að aka A í umrætt sinn þvert á móti hafi B ekki haft heimild til akstursins í umrætt sinn.

Álit.

Eigandi A fól B að aka bifreiðinni úr sumarbústað í Borgarnes. Ekki liggur fyrir hvert ölvunarástand B var þegar lagt var af stað úr sumarbústaðnum en eitt vitni telur hann þá þegar hafa verið undir áhrifum áfengis. Fyrir liggur skv. framburði vitna að B neytti áfengis á þeim veitingastað sem að hann fór á ásamt félögum sínum þar á meðal eiganda A. B ók síðan með leyfi eiganda A frá veitingastaðnum að sundstað og gerði eigandi bifreiðarinnar enga tilraun til að taka bifreiðina úr vörslum B en það var auðvelt þar sem að mennirnir voru þarna saman. Skiptir í því sambandi engu máli þó að eigandi A kunni að hafa ætlast til að B skilaði sér lyklum. Miðað við ölvunarástand B þá bar eiganda A að svipta hann lyklavöldum og það var einfalt mál fyrir hann.

Það var stórkostlegt gáleysi af hálfu eiganda A að taka ekki bifreiðina í sínar vörslu en heimila þ að aka þrátt fyrir að hann væri undir áhrifum áfengis og á það við áður en ekið var á stað í Borgarnes miðað við vætti eins vitnis og allavega þegar félagarnir yfirgáfu þann veitingastað sem um ræðir og óku á sundstað og þá loks þegar þeir félagarnir fóru í sund. Miðað við þessar aðstæður verður ekki á það fallist að eigandi A hafi gert þær nauðsynlegu ráðstafanir sem honum með réttu bar að gera til að koma í veg fyrir akstur þ í umrætt sinn. M á því ekki rétt á bótum úr húftryggingu A hjá V.

Ekki er á það fallist að veðhafar geti ekki átt rétt á tryggingarbótum eins og haldið er fram af hálfu V.

Niðurstaða.

Tjón á A bætist ekki úr húftryggingu bifreiðarinnar hjá V.

Reykjavík 3.4.2001.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.